

РЕШЕНИЕ

№ 23269

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7721** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 3147 от 03.07.2024 г., постановено по адм.наказателно дело № 20241110204687/2024 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 19-ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 758423-F52077 от 23.02.2024 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ (ГД „ФК“), с което на основание чл. 278б, ал. 4 от Данъчно - осигурителен процесуален кодекс (ДОПК) на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е наложена имуществена санкция в размер на 11 335,00 (единадесет хиляди триста тридесет и пет лева) лв., за нарушение на чл. 8, ал.1, във вр. с чл.15, ал.1 от Наредба №5/29.09.2023 г. на МФ, във вр. с чл.127и, ал.1, във вр. с чл.278б, ал.4 от ДОПК.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН, е оспорено от

„Лидл България ЕООД енд КО“ КД, чрез процесуалния му представител-адв. Т. Т., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание-чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че СРС е постановил лишено от мотиви решение и е ограничил процесуалното право на защита на дружеството, включително като не е възприел представените по делото доказателства. Твърди, че целта на нормата на чл.278б, ал.4 от ДОПК е да преследва действия, потенциално застрашаващи бюджета, а не да налага огромна санкция върху всяко документално разминаване. В случая, размерът на данъчната основа бил определен въз основа на представените от „Лидл България ЕООД енд КО“ КД документи, от което следвало, че дружеството не само не е целяло да укрие публични задължения, а дори ги описало по надлежния и документално обоснован, предвиден по закона ред и внесло дължимия ДДС върху установената от самото дружество данъчна основа. Сочи, че несъответствието на санкцията с тежестта на нарушението се възприема в практиката на СЕС като нарушение на принципа на пропорционалността и само на това основание постановеното в противоречие с този принцип решение, следва да бъде отменено.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора- адв. Т. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждане на разноските по делото.

Ответникът по касационната жалба чрез процесуалния си представител-юрк. Д. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2

от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че „Лидл България ЕООД енд КО“ КД декларирал предварително електронно от дата 13.12.2023 г. до 17.12.2023 г. стока, вид авокадо, с код КН 080440 00 в кг, количество- 6 117 кг. и стойност- 91 021 евро

На 16.12.2023 г. е била извършена проверка по повод на превоза на тази стока с висок фискален риск, на фискален контролен пункт ГКПП-В. - Д. мост 2, на транспортно средство марка „Волво“, с ДК [рег.номер на МПС] и ремарке с ДК № 4500Z, което било с водач С. З. от РС М.. От органите по приходите е съставен протокол за извършена проверка №050902879636-1/16.12.2023 г. на стоки с висок фискален риск: Ананаси, авокадо, гуаяви, манго и мангустани, пресни и сушени: Авокадо с код по КН: 0804 40 00, с данни за предварително декларирано количество 6 117 кг и установени при контрола данни за превозвана стока- 11 466 кг и с данни за получателя „Лидл България ЕООД енд КО“ КД и движение на превоза от Кралство Н. за Р България. При проверката е поставено обикновено техническо средство за контрол на същото с контролен №0961640.

На 17.12.2023 г. от проверяващия екип на адреса на разтоварване на стоката в [населено място], [улица], логистичен център на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД било установено, че горепосоченото превозно средство с посочения водач превозвал стока от списъка на стоки с висок фискален риск, по-конкретно авокадо с тегло 11 466 кг, което не съответства на предварително декларираното по ВОП и стойност 91 021 евро. Като са приложени към протокола заверени копия на пълномощни, ЧМР №1535526/13.12.2023 г., паркинг лист и разпечатка от ИС ФК на УНП №2023121310308. Определено е обезпечение в размер на 24 353, 78 лв. Съставен е приемо-предавателен протокол за стоките на 17.12.2023 г. Стойността на стоката с висок фискален риск, в общ размер на 31 122 евро се установява от фактура №23557631/13.12.2023 г.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 17.01.2024 г. от главен инспектор по приходите в НАП - ЦУ на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД за несъответствие между предварително декларираното и установеното като количество на стоки, конкретно авокадо, с висок финансов риск, нарушение на 127и от ДОПК, във вр. с чл.8, ал.1 от Наредба №Н-5/29.09.2023 г. на МФ и чл.15, ал.1 от Наредба №Н-5/29.09.2023 г. на МФ. АУАН е бил съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството, който го подписал без възражения. Не са депозирани и писмени такива срещу АУАН в законоустановения за това срок.

Въз основа на АУАН е издадено и НП № 758423- F752077 от 23.02.2024 г. от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „ФК“, който е оправомощен по силата на Заповед №ЗЦУ-1149/25М2020 г. на изпълнителния директор на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 4 от ДОПК на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 11 335, 00 (единадесет хиляди триста тридесет и пет лева) лв.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалваното НП . Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата, приобщени по делото е приела за безспорно установено от обективна страна извършването на вмененото нарушение, с посочената стока и при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдила НП с наложеното наказание в законоустановения фиксиран размер.

АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Разпоредбата на чл. 127и от ДОПК предвижда, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България, всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48.

Нормата на чл. 15, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на СВФР на територията на Република България предвижда, че „лице, което предварително е декларирано данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл. 48 в сроковете по чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 и съгласно съответното приложение“.

По делото е установено, че процесните превозвани стоки, а именно авокадо с тегло: 11 466 кг е СВФР, тъй като попада в списъка на СВФР, утвърден със Заповед № ЗМФ - 543/03.08.2023 г. на министъра на финансите.

Безспорно е установено и обстоятелството, че предварително декларираното количество от 6 117 кг до влизане на транспортно средство на територията на страната на 16.12.2023 г., поради което е налице недекларирано количество от СВФР: авокадо в размер на 5 349 кг., т.е. налице е несъответствие между предварително декларираната СВФР и установената при извършената проверка. Установено е, че превозът е извършван по направлението Кралство Н. - България, което осъществява съставомерния признак на нарушението по чл. 127 и от ДОПК „превоз от друга държава-членка на ЕС“. Следователно съставът на административното нарушение е осъществен от обективна страна.

СРС е пропуснал да констатира съществуващо в процесното НП несъответствие, но то не е съществено и не е ограничило правото на защита на дружеството. Според отразено в НП, търговецът е деклариран неверни данни при превоза на СВФР, който

започва на територия на друга страна- членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната. Неизпълнението на това задължение осъществява състава на нарушение по чл. 127и от ДОПК и се санкционира по чл.278б, ал. 4 от ДОПК. Цифрово в НП е посочена нормата на чл.278б, ал.4 ДОПК (при това многократно), но текстово на едно място е възпроизведен текста на разпоредбата на чл.278б, ал.3 от ДОПК. Нормата на чл.278б, ал.3 от ДОПК гласи: „Лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 – 5, се наказва с глоба – за физическите лица, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв.“ Именно този текст се съдържа в НП-стр3, втори абзац отгоре надолу.

Съгласно чл.278б, ал.4 от ДОПК, „лице, което декларира неверни данни по чл. 127и, ал. 1 – 5, се наказва с глоба – за физическите лица, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от разликата между данъчната основа по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност на установените при проверка стоки и данъчната основа на декларираните стоки, но не по-малко от 1000 лв.“

В случая безспорно е приложена цифрово цитираната правна норма, която е и правилната-чл.267б, ал.4 от ДОПК. Установеното по делото несъответствие в количеството СВФР е в размер на 5349 кг, което се равнява на 14495 евро или 28 399 лева по фиксирания курс на БНБ и санкцията е определена съответно на тази разлика/несъответствие, а не спрямо цялото количество авокадо, предмет на конкретния превоз. Нито в жалбата до СРС, нито в касационната жалба до АССГ санкционираното дружество твърди да не е разбрало коя е приложената санкционна норма. Фактическите установявания на административнонаказващия орган в НП са ясно и подробно изложени. Доказани са във въззивното производство, а размерът на наложената санкция се свързва с приложената и посочена цифрово санкционна норма на чл.278б, ал.4 ДОПК. За самото дружество не е възникнало съмнение как е определена санкцията и коя е приложената с НП санкционна норма.

Неоснователни са доводите, изложени в касационната жалба, че решението на СРС е лишено от мотиви. Точно обратното е всъщност. Обсъдени са вида на

нарушението-формално, липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства, които да разкриват обществена опасност по-неска от типичната за този вид нарушения и спазването на принципа на пропорционалност спрямо конкретиката на случая, вкл. и през призмата на установеното несъответствие-5349 кг, на стойност 14495 евро или 28 399 лева. АССГ възприема изложените от въззивната инстанция съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63в от ЗАНН препраща към тях. Допълнително АССГ сочи, че се касае за търговец с голяма верига от магазини в страната, който следва да притежава добра степен на професионална подготовка и да познава добре нормативните регулации в съответната област.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора, предмет на делото, основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение-чл.63д, ал.4 ЗАНН. При съобразяване с проведеното по делото едно съдебно заседание с участието на процесуален представител на ответника-юрисконсулт, невисоката фактическа и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждението в минималния установен в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ размер-80 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3147 от 03.07.2024 г., постановено по адм.наказателно дело № 20241110204687/2024 г., по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „Лидл България ЕООД енд КО“ КД с идентификационен номер[EИК] да заплати на Националната агенция за приходите-С. сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: